

ПРЕДМЕТ: Поступак са робом која се налази у поступку царинског складиштења а власници робе су брисани из регистра АПР
ВЕЗА: Акт Управе царина број 148-03-030-01-417/2013 од 21.11.2013. године

Имајући у виду проблеме који су се појавили у пракси царинарница у вези са решавањем статуса робе која се налази у поступку царинског складиштења а чији су власници брисани из регистра Агенције за привредне регистре и учестала питања држалаца јавних царинских складишта о могућности подношења декларације за стављање робе у слободан промет и располагања робом на основу стеченог заложног права над робом, у циљу правилног и једнообразног поступања, допуњује се акт Управе царина број 148-03-030-01-417/2013 и у том смислу обавештавамо вас о следећем:

Однос држаоца и корисника складишта регулише се посебним уговором који закључују ова лица, а у ком детаљно регулишу своја права и обавезе у складу са одредбама Закона о облигационим односима („Сл. Лист СФРЈ“ бр. 29/78, 39/85, 45/89 – одлука УСЈ и 57/89, „Сл. Лист СРЈ“ бр. 31/93 и “Сл. Лист СЦГ“ бр. 1/2003-Уставна повеља). Тако, према члану 730. наведеног закона, уговором о ускладиштењу обавезује се складиштар да прими и чува одређену робу и да предузима потребне или уговорене мере ради њеног очувања у одређеном стању, те да је преда на захтев оставодавца или другог овлашћеног лица, а оставодавац се обавезује да му за то плати одређену накнаду. Сагласно члану 736. овог закона, за своја потраживања из уговора о ускладиштењу и остала питања потраживања настала у вези са чувањем робе, **складиштар има заложно право на тој роби**. Уколико оставодавац не подигне робу по истеку уговореног рока или по истеку године дана ако није уговорен рок за чување, складиштар може за његов рачун продати робу на јавној продаји, али је дужан обавестити га претходно о својој намери и оставити му накнадни рок од најмање осам дана да робу подигне (чл. 737. поменутог закона).

Држаоци складишта који су стекли заложно право над ускладиштеном робом, то своје право могу остварити на основу одредаба Закона о облигационим односима којима је регулисано право заложног повериоца и ту треба имати у виду две ситуације:

Сходно члану 980. наведеног закона, ако повериочево потраживање не буде намирено о доспелости, **поверилац може захтевати од суда одлуку** да се ствар прода на јавној продаји, или по текућој цени када ствар има берзанску или тржишну цену.

Када су у питању уговори у привреди, сагласно члану 981. наведеног закона, ако дужник не намири о доспелости потраживање настало из уговора, **поверилац није дужан обраћати се суду**, него може приступити продаји заложене ствари на јавној продаји по истеку осам дана од упозорења учињеног дужнику (као и залогодавцу кад то није исто лице), да ће тако поступити. Напомињемо да су уговори у привреди по законској дефиницији, уговори које предузећа и друга правна лица која обављају привредну делатност, као и имаоци радњи и други појединци који у виду регистрованог занимања обављају неку привредну делатност, закључују међу собом у обављању делатности које су предмет њиховог пословања или су у вези са тим делатностима.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, са аспекта примене царинских прописа, заложно право над ускладиштеном робом може се третирати као право располагања над том робом, али уз поштовање свих ограничења предвиђених облигационим прописима.

С обзиром да се царински поступак окончава када се за робу која је у том поступку одреди неко друго царински дозвољено поступање или употреба и како Царинским законом („Сл. Гласник РС“ бр. 18/10 и 111/12) није прописано да лице које је поднело документ за један царински поступак (нпр. поступак царинског складиштења), мора да поднесе и царински документ за нови поступак (нпр. декларацију за стављање робе у слободан промет), **држалац складишта се може појавити пред царинским органом као лице заинтересовано за окончање поступка царинског складиштења, стављањем предметне робе у слободан промет**, при чему је дужан да докаже да је стекао право продаје ствари, односно наплате потраживања из заложене ствари, а не само да има право залоге на тој ствари.

У ситуацији у којој се држалац царинског складишта (залогопримац) легитимише пред царинским органом као лице које има право располагања над робом чији је власник (залогодавац) брисан из регистра АПР, подношењем декларације за стављање предметне робе у слободан промет, исти је дужан да уз декларацију приложи правни основ т.ј. документацију неопходну за спровођење захтеваног царинског поступка и то:

- доказ да је стекао заложно право над предметном робом - уговор о ускладиштењу и

- доказе да је стекао право продаје - судску одлуку којом се налаже продаја ствари уколико је иста донета или, када су у питању уговори у привреди, доказ да је на прописан начин обавестио корисника складишта као заложног дужника о својој намери да предметну робу прода.

У вези са начином обавештавања лица које је брисано из регистра АПР, указујемо на одредбу члана 20. Закона о привредним друштвима („Сл. Гласник РС“ бр. 36/11, 99/11 и 83/14), којим је прописано да ако је достава писмена друштву на адресу за пријем поште, односно на адресу седишта друштва ако друштво нема регистровану адресу за пријем поште, путем препоручене пошиљке у смислу закона којим се уређују поштанске услуге била безуспешна, сматраће се да је достава те пошиљке уредно извршена истеком рока од осам дана од дана другог слања те пошиљке, под условом да је између та два слања протекло најмање 15 дана.

Овакав став је заузело и Министарство финансија – Сектор за царински систем и политику у својим актима број 483-00-00025/2013-17 од 11.02.2014. године и број 483-00-00047/2014-17 од 17.09.2014. године.

(Акт Управе царина број 148-03-030-01-417/5/2013 од 26.09.2014. године)